

Fred en Wilma

Albanië
November 2018
Nieuwsbrief 47

Fred Westerink en Wilma Verburg werken sinds 2008 in Albanië: Fred in het gevangenis werk van Albanië en Wilma in het psychiatrisch ziekenhuis in Elbasan. Daarnaast is zij 5 jaar geleden FoodBank Albania begonnen. Voor de overzichtelijkheid sturen Fred en Wilma om en om een nieuwsbrief. **Dit keer** is het **Wilma's** beurt. Alle brieven zijn te vinden op gevangenezorgalbanie.nl

Dag lieve vrienden, familie en iedereen die mee leest.

Mijn laatste nieuwsbrief is alweer van een half jaar geleden. Daarin vertelde ik dat we een nieuwe directeur hadden gekregen in **het psychiatrisch ziekenhuis** en dat er een **transport** van Hoop voor Albanië zou komen.

Daar waren we zo blij mee.

Eindelijk weer matrassen, bedden, stoelen en eigen kleding voor de patiënten.

Het was een heel gedoe om op die vrijdag eind van de middag nog het laatste stempel van de douane te krijgen zodat we diezelfde avond de vrachtwagen nog konden lossen. Alle patiënten stonden klaar om te helpen en om gelijk de nieuwe bedden in elkaar te zetten. Het was werkelijk heel goed georganiseerd.

Echter, in het weekend werd ik opgebeld dat iemand van de staf het ministerie en de politie voor economische misdaden had opgebeld om het ziekenhuis en mij te **beschuldigen van een economische misdaad en corruptie**. De directeur en mijn collega werden op het bureau ondervraagd en ze vertelden me dat ook mijn antecedenten werden nagetrokken. Natuurlijk klopte alles maar ons dagcentrum Tulipan waar we alle 400 dozen kleding en dekens die avond hadden gestald, werd **gedurende 2 maanden met sloten vergrendeld** totdat de politie alles gecontroleerd had.

Vervolgens heeft iemand anders het maanden weten tegen te houden dat de patiënten deze persoonlijke kleding aan mochten i.p.v. de ziekenhuis pyjama's. Maar hierin was men erg hypocriet.

In oktober vierden we in Tulipan de Internationale dag van de Geestelijke Gezondheid waarbij ook de burgemeester en het ministerie aanwezig waren met enkele journalisten. Alle patiënten waren prachtig gekleed. Geen verschil te zien tussen hen en het personeel. (zie foto hiernaast)

Helaas, 2 uur later, toen we op de afdelingen kwamen, had iedereen de pyjama's weer aan.

Het was allemaal voor de uiterlijke schijn geweest.

Elke week ben ik hierover met de directeur wezen praten hoe we dit konden oplossen. Nu, na 6 maanden, is er eindelijk besloten dat we de persoonlijke kleding voor de patiënten in onze wasmachines op de afdeling mogen wassen als ik het waspoeder betaal. En het contract met de wasserij zal herzien worden.

Wat erg mooi is om te vertellen, is dat we vorige maand aan de **mannenkant van het ziekenhuis ook een prachtige afdak** hebben gekregen.

(St Mensenkinderen , nogmaals bedankt)

Nu kunnen de mannen ook buiten zitten als het erg warm is of juist wat frisser en regenachtig.

Ondertussen hebben we plastic stoelen gekregen en wachten we op tuintafels.

Waar ik ook erg blij mee ben dat na 10 jaar het eindelijk zover is dat alle patiënten **een kastje krijgen voor hun eigen spullen**. We gaan op alle lockers een foto plakken zodat iedereen weet dat wat in dat kastje ligt van die persoon is. Dit is uniek, helemaal nieuw in het 50 jarig bestaan van het ziekenhuis.

Stap voor stap....maar ik blijf de moed erin houden.

Ik krijg er ook zoveel voor terug. De patiënten willen je allemaal een hand geven, vragen naar je familie en omhelzen je het liefste.

De verschillende groepen uit Nederland die geweest zijn, merken dat ook altijd. De patiënten leven helemaal op als ze aandacht krijgen, maar ze geven die ook graag aan ons.

Vorige maand kwam ik bijv. op een afdeling waar een man me om een Bijbel vroeg. Hij was Christen geworden en vroeg of hij voor me mocht bidden en bedanken voor alles .

De andere helft van mijn tijd ben ik bezig met de voedselbank.

We bestaan nu 5 jaar en zijn ontzettend gegroeid.

Ons Fresh Food project is een succes. Tot nu toe hebben we **25.000 kilo groente en fruit** opgehaald wat anders vernietigd zou worden. Ook een aantal bakkers geeft ons 's avonds het brood wat ze die dag niet verkocht hebben. Dit gaat allemaal naar organisaties en kerken die gaarkeukens hebben voor kinderen, bejaarden, daklozen en gehandicapten.

Vandaag veel komkommers

Maaltijd voor de ouderen en daklozen

1^e prijs voor de Albanese voedselbank

Een ander succesvol project betreft groente zaden die we aan 500 arme dorps gezinnen hadden uitgedeeld. Zij hebben vaak wel land maar hebben geen kwalitatief goede zaden.

Met deze pakketten hadden ze de hele zomer meer dan genoeg groente voor hun gezin. Voor dit innovatieve project kregen we op de jaarvergadering van alle Europese voedselbanken (meer dan 30 landen) **de 1^e prijs!** Wat een opsteker voor zo'n klein landje als Albanië.

Zijn we dan alleen maar aan het werk?

Nou, wel veel, maar we doen het met veel plezier. Het is tenslotte ook onze missie waarvoor we hierheen gegaan zijn.

En zo gauw het ons lukt, genieten we van het **geweldig mooie land**. Het heeft zee, rivieren en bergen.

Steeds meer mensen hebben dit trouwens ontdekt. Er kwam dit jaar zelfs een record aantal van **8 miljoen toeristen** naar Albanië. (Het heeft zelf 3 miljoen inwoner)

Dit land is nog steeds een van de armste landen van Europa, maar we zien het langzaam veranderen.

En dankzij jullie hulp dragen wij hier ook een beetje aan bij.

De mensen bedanken ons er vaak voor. En die dank wil ik hierbij graag aan jullie doorgeven.

Hartelijke groet,

Fred en Wilma

Een gift overmaken kan via onze gemeente (en is aftrekbaar van de belasting)

Rek. Nummer : NL 56 RABO 038 47 78 453.

T.a.v. : VEG Elburg zendingscommissie

O.v.v. : **Albanië + werk Fred Wilma** + eventueel de naam van het project

Via : www.gevangenzorgalbanie.nl kunt u ons en onze projecten ook steunen

Een paar foto's van onze tocht door Zuid Albanië:

De zee bij Vlora

Een brug uit de Ottomaanse tijd bij Permet

Hangbrug van Ali Pasha bij Tepelena

Orthodox klooster op het eiland Zvernec

